

In Memoriam Paul Robbrecht (1947-2025)

"Ik ben thuisgekomen bij mijn zó geliefde vriend en Levensmeester: Jezus"

Op 5 februari 2025 werd ons bestuurslid van Limen IANDS Flanders Paul Robbrecht liefdevol Thuis verwacht en verliet hij op 77-jarige leeftijd onze stoffelijke wereld.

Hij werd geboren te Sint-Niklaas op 4 september 1947, legde zijn eerste geloften af bij de missionarissen Oblaten te Mechelen op 5 september 1970 en werd priester gewijd te Leuven op 30 mei 1976.

Als kind en jongeman werd Paul in zijn familie zeer vaak geconfronteerd met de dood, ooit zelfs op verschrikkelijke en diepgaande wijze. Daardoor is de dood van kinds af een rode draad geworden in zijn leven zodat hij zich op 17-jarige leeftijd afvroeg: "Wat ga ik met mijn leven doen want ik ga ooit eens sterven?" Zijn woorden: "Ik begreep dat de dood de enige zekerheid is in mijn leven en dat leven voor vergankelijke dingen nooit een echte, diepe zin aan mijn leven kon geven. De uiteindelijke zin van het leven wordt maar duidelijk in het licht van de dood." Een artikel over de NDE deed hem denken aan wat zijn christelijke geloof zegt: dat de dood niet het einde is van zijn leven maar enkel een overgang naar een onvergankelijk leven in de liefde van God.

Toen in 2000 een ontmoetingsdag doorging rond de NDE zag hij de kans om daar meer over te weten te komen. Sedertdien werkte hij mee in de contactgroep 'Limen IANDS Flanders'. Hij zag in dat er veel ontdekkingen zijn in de wetenschap die vergelijkbaar of gelijklopend zijn met dingen die in de religie voorkomen. De verwondering hoe dat komt maakte dat hij dit verder en dieper ging bestuderen.

Als theoloog en exegeet was niemand beter geplaatst om de verbinding tussen religie en wetenschap vanuit zijn gelovigheid en diep christelijke ingesteldheid te benaderen. Deze invalshoek maakte dat Paul een ontzettend rijke inbreng had bij onze bijeenkomsten en activiteiten. Hij schreef trouwens een hoofdstuk in ons boek 'Het Geheim van Elysion' ('Ik was in volmaakte vrede' - pagina 301-308). Voor mij als christen was hij een ideale, betrouwbare referentiepersoon voor religie- en geloofsvragen bij de fenomenen die we ernstig nemen en ik was blij hem te kunnen helpen bij de moderne wetenschappelijke ontwikkelingen en inzichten met name in kwantumfysica. Deze interesse voor wetenschap naast zijn spirituele roeping sierde hem en typeerde zijn drang naar vereniging van wetenschap en religie. Deze onbevooroordeelde openheid is bij vele katholieke priesters ver te zoeken. Trouw aan zijn Christelijk geloof en geloften zocht hij

de overbruggende elementen in de wetenschappen. Hij kon als geen ander de gevolgen van de ontdekkingen in de kwantumfysica linken aan bijbelse inhouden want zijn kennis van de bijbel was groot. Mede daardoor had hij moeite met de structuren en dogma's van de Kerk en werd hij soms als rebel gezien.

Door zijn beperkte mobiliteit reed hij vaak met mij mee naar een ontmoetingsdag of naar Aken voor het tweejaarlijkse symposium 'Schnittstelle Tod'. Tijdens deze ritten en dagen was hij boeiend gezelschap en bron van informatie en kennis. Want hij kon vertellen! Hij maakte zich jaren verdienstelijk als begeleider van bedevaarten naar o.a. Lourdes en het Heilig Land. Zijn kennis over vele historische en alledaagse zaken en aspecten was groot. De verhalen die hij vertelde en de wetenswaardigheden en achtergronden van zovele gebeurtenissen en feiten waren imponerend. Maar ook zijn zin voor humor was groot. Hij was een woordkunstenaar die vaak zeer gevat kon spreken. En (soms schuine) moppen waren hem niet vreemd. Hij sprak in zijn homilies in gewone, begrijpelijke taal en deed dat ook tijdens zijn sacramentele werk zoals de biecht, het huwelijk en de ziekenzalving. Maar telkens met nederig en eervol besef van zijn taak als gezant en dienaar van God.

Paul was ook priester voor en onder de gewone mensen, vooral de gekwetsten, de mensen aan de rand van onze maatschappij. Daar was hij het liefst. Zijn voorkeur om te werken met de mens in de straat sierde hem want het ging recht vanuit zijn hart. Hij vertelde me vaak hoeveel deugd het hem deed iets te kunnen betekenen bij de Sint-Egidius gemeenschap in Antwerpen.

Hij besepte dat hij niet oud zou worden door zijn lichamelijke aandoeningen. Die hebben dat besef nu bevestigd. Zijn lichaam had zijn taak vervuld en kon niet langer gebruikt worden. Hij verliet het op 5 februari maar blijft zeker vanuit die andere werkelijkheid meewerken. Paul blijft onder ons zoals zijn naam, gegrift in een klok in Sint-Petersburg, een blijvend materieel teken is van zijn aardse bestaan.

Dankjewel, beste Paul, en leef in vrede. Blijf vanuit die liefde- en vredevolle werkelijkheid actief meewerken en waak over ons opdat we correcte informatie kunnen geven nu je de werkelijkheid van het sterven hebt ervaren en het bestaan van die hogere werkelijkheid, waarover we het zo vaak hadden, mag beleven.

Raymond Saerens Voorzitter Limen IANDS Flanders